

La Clara té por a l'obscuritat

Aquesta és la Clara, i quan tot es fa fosc, les ombres i els sorolls li semblen monstres...

Té por a l'obscuritat!

Un dia va rebre la visita de l'àvia. Era una dona molt valenta, havia fet molts viatges i viscut moltes aventures.

La Clara, li va preguntar a la seva àvia si alguna vegada havia sentit por.

- Moltes vegades, Clara. - li va dir l'àvia - Quan era petita tenia molta por a l'obscuritat.

L'àvia, li va explicar el seu secret:

“El que has de fer és tancar els ulls. Com els cecs, fan servir les seves mans com a ulls, doncs tu has de fer el mateix per vèncer la por.

Et proposo una cosa: aquesta nit apaga el llum, i quan estiguis al llit, si sents alguna cosa que et fa por, alçat amb els ulls tancats i vés a veure-ho amb els ulls de les teves mans. Un altre dia em contes què és la por”.

Clara, preocupada, va acceptar. Sabia que hauria de tenir molt de coratge per fer aquest tracte, però també sabia que ho podia fer, perquè ella era igual de valenta que la seva àvia. Així que, la seva mare la va acompanyar al llit, i ella va apagar el llum i es va gitar.

Poc després, va sentir por, ja que va sentir un soroll al costat de les flors de la seva habitació. Com li havia dit la seva àvia va tancar els ulls i tocant-ho tot amb les mans, i amb molt de coratge va anar fins allà.

L'endemà al matí, Clara va anar corrents a la cuina amb un gran somriure, i molt feliç, i li va dir a la seva mare:

“La por és la nostra gata, la Martina!”

I per fi, la Clara va deixar de tenir por a la foscor.

FI!